

Betreft Reactie op het voornemen voor de sluiting van de jacht op het haas en konijn.

Allereerst de keuze voor de methode van telling. Door het onderzoeksbureau is een methode gebruikt niet goed bruikbaar is voor het tellen van hazen en konijnen. Zover ik het kan inzien is er niet een vooraf goed overleg geweest met de verschillende stakeholders om tot een goede telmethode te komen in plaats van een omstreden en niet voor deze diersoorten bestemde tellingsmethode. De gekozen beoordelingsmethode afwijkt van de definitie en criteria die in de Wet natuurbescherming zijn gesteld. Recente jurisprudentie ondersteunt dit argument. - Er op zijn minst discutabele keuzes zijn gemaakt rond wel of juist niet gebruiken van data, referentiejaar etc. Door het sluiten van de jacht wordt inbreuk gemaakt op het eigendomsrecht; is hiervoor van tevoren ook een begroting gemaakt van de schade die eigenaren hiervan leiden en op welke wijze denkt de minister dat deze gecompenseerd zal gaan worden?

Een ander aspect zijn het niet respecteren van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Daarnaast het aspect van de proportionaliteit. Is het raadzaam om een dergelijke zeer zware maatregel te nemen en niet in te zetten met de stakeholders om op een bredere niveau de biodiversiteit (inclusief haas en konijn) te verbeteren. Een gemiste kans. Ik ben zelf als jager, welke niet onder de gebieden valt waar de regeling nu van toepassing zou gaan kunnen worden. Ik ben zeer pro natuur en heb in mijn leven ook heel veel voor de natuur gedaan op eigen kosten. Zonder mijzelf op de borst te kloppen meer dan alle mensen in kabinet en tweede kamer tezamen. Aanleggen natuurgebieden (aanleggen bos en hoogstamfruitbomen poten, verschrallen van weides op eigen kosten, natuur inclusieve landbouw, weidevogelbeheer etc etc. Als gekeken wordt naar het werkelijk jagen, zijnde schieten, is dit nog geen 5% van de tijd die in het veld gestoken wordt. Als er een werkelijke stap gemaakt moet worden naar meer biodiversiteit en het steunen van de aanwezige dieren, zal een afspraak gemaakt moeten worden met de agrariërs in mijn visie. Ik kom nog uit de tijden van voor de ruilverkaveling en schaalvergroting en zag hoe steeds meer effectiever geproduceerd moest worden onder aanmoediging van de Nederlandse overheid. Ik denk dat we een stap terug moeten. Zijnde niet boeren uitkopen en verdrijven uit Nederland, maar met hen zorgen voor een andere biotoop. Bijvoorbeeld 5 of 10 procent aan akkerranden aanleggen en verschaling van de vegetatie. Dit is niet gratis en daarvoor moeten boeren ook gewoon jaarlijks gecompenseerd worden zodat ze toch een levensvatbaar bedrijf blijven houden. Niemand wil gekort worden in zijn of haar verdiensten zonder daarvoor gecompenseerd te worden; ook een ambtenaar zal in verzet gaan als 10% van het loon ingeleverd moeten worden zonder een andere vorm van compensatie. Ook de andere vormen van natuur binnen Nederland zijn niet gratis. Vooropgesteld dat ik als jager zeer graag in het veld wild zie lopen en daar trots op ben, schiet ik toch voor eigen consumptie wel wild. Indien jagers geen belang meer hebben bij een goede wildstand gaat ook de drive voor het inzetten van de natuur hollend achteruit. Ik ben inmiddels 84(opgegroeid in de polder als zoon van een boer, maar zelf geen agrariër maar natuurbeheerder en hobbymatig agrariër) en weet nog veel vrijwilligers jagers en niet jagers te motiveren en zal dit altijd wel blijven doen, maar ik besef mij ook dat mijn tijd eindig is. Ik hoop dat u mijn adviezen en ideeën meeneemt in uw afweging.

W.J. van Zee